

15. juni 2005
J.nr. 048-20

**Besvarelse af spørgsmål nr. S 1384 stillet af Jens Rohde (V)
til finansministeren den 12. maj 2004**

Spørgsmål S 1384

"Vil ministeren vurdere de udgiftsmæssige konsekvenser ved at gennemføre beslutningsforslag nr. B 62, forslag om en styrkelse af børns retsstilling?"

Svar:

Beslutningsforslaget indeholder fire dele. Der er indhentet svarbidrag fra henholdsvis Undervisningsministeriet, Socialministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender samt Folketingets Ombudsmand vedrørende hver af de enkelte dele.

Undervisningsministeriets svarbidrag vedr. "Ad 1: Børns selvstændige udøvelse af partsbeføjelser inden for folkeskolens område":

"På folkeskoleområdet er det kommunalbestyrelsen, der er ankeinstans, og klageadgangen er fastsat i folkeskolelovens § 51. Det er forældrene, der som myndighedsindehavere har adgang til at klage på barnets vegne. Der foreligger ingen statistiske opgørelser af det aktuelle omfang af klagesager på folkeskoleområdet, ligesom det vil være af helt spekulativ karakter at angive bestemte antagelser om forventede klagefrekvenser på forskellige områder som følge af et forslag om at give eleverne selvstændig klageadgang.

Undervisningsministeriet har derfor på det foreliggende grundlag ikke mulighed for at foretage en egentlig vurdering af de udgiftsmæssige konsekvenser af den del af beslutningsforslaget, der vedrører folkeskoleområdet.

Det kan dog nævnes, at antallet af klager inden for folkeskolens vidtgående specialundervisning årligt udgør godt 200 ud af knap 10.000 elever, hvilket svarer til en klagefrekvens på ca. 2 pct. Hvis forslaget vil medføre en forøgelse af antallet af klager svarende til denne klagefrekvens, og klageadgangen fx kommer til at gælde for elever fra det fyldte 12. år, vil det med en administrativ belastning på 5 timer i gennemsnit pr. sag give merudgifter på ca. $240.000 \text{ elever} \cdot 0,02 \cdot 5 \text{ timer} \cdot 250 \text{ kr.} = 6 \text{ mio. kr.}$

Socialministeriets svarbidrag vedr. "Ad 2: Fastsættelse af aldersgrænser for børns udøvelse af partsbeføjelser i lov om social service":

”Forslaget i ad 2 vil medføre flere klagesager i de sociale nævn og Ankestyrelsen. Der vil derfor dels være merudgifter for kommunerne i forbindelse med, at de skal bruge ekstra sagsbehandlingstid på at oplyse flere klagesager, og dels merudgifter for staten, da de sociale nævn og Ankestyrelsen skal behandle flere sager. Det skønnes, at forslaget vil medføre merudgifter i størrelsesordenen 5-10 mio. kr. årligt. I dette skøn er der ikke taget højde for eventuelle kommunale udgifter til advokatbistand i sager, hvor børnene er så små, at de har behov for en talsperson. Der er ligeledes heller ikke taget højde for eventuelt afledte udgifter i forbindelse med afgørelserne i de sociale nævn eller Ankestyrelsen”

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes svarbidrag vedr. ”Ad 3: Ændringer vedrørende Børnerådet”:

”Der vil til et estimat af udgifterne ved gennemførelse af B 62 punkt 3 være knyttet stor usikkerhed, da det er svært at vurdere hvor mange børn der vil benytte sig af de foreslåede muligheder, samt hvor mange ressourcer Børnerådet i gennemsnit skal bruge på hver henvendelse.

Børnerådet har tidligere gjort sig nogle overvejelser om hvilke omkostninger der vil være forbundet med at etablere en informationsvirksomhed rettet mod børn og unge. Børn og unge skulle således have mulighed at ringe og maile til Børnerådet og få information om deres rettigheder samt handlemuligheder i forhold til afgørelser som træffes af andre.

Børnerådet vurderede, at det vil koste 250.000 kr. at etablere en sådan ordning. Selve driften blev vurderet til at koste min. 1,2 mio. kr. pr. år.

Omkostningerne ved at lade Børnerådet få mulighed for at løfte problemstillinger op på et principielt plan, forventes umiddelbart at udgøre 0,4 – 0,5 mio. kr. Omkostningerne vil selvfølgelig afhænge af hvor mange sager Børnerådet vurderer at skulle løfte til et principielt plan”.

Folketingets Ombudsmands svarbidrag vedrørende: ”Ad forslaget om Folketingets Ombudsmands behandling af klager fra børn og unge m.v.”:

”Af beslutningsforslaget og af den debat der fandt sted i forbindelse med 1. behandlingen af forslaget, fremgår at det man ønsker er at Folketingets Ombudsmand skal prioritere behandlingen af sager vedrørende børn - enten sager hvor børn selv klager, eller sager som ombudsmanden optager til behandling af egen drift - efter samme fremgangsmåde som den for sager om handicappede, jf. folketingetsbeslutning af 2. april 1993.

På baggrund af erfaringen vedrørende sagerne på handicapområdet skønner jeg at en prioritering af sagerne vedrørende børn efter samme fremgangsmåde som sagerne vedrørende handicappede, vil kræve mindst et yderligere AC-årsværk. Hertil kommer ½ yderligere kontormedarbejder-

årsværk da sådanne sager, herunder udarbejdelse af inspektionsrapporter, kræver meget skrivearbejde. Endelig vil der være tilknyttede driftsomkostninger.

Afhængig af hvorledes de udvidede opgaver vedrørende behandling af sager om børn og unge udvikler sig - kvantitativt såvel som indholdsmæssigt - vil jeg vende tilbage til spørgsmålet om eventuelt at kunne anvende børnesagkyndig konsulentbistand, ca. svarende til $\frac{1}{2}$ årsværk, samt en mulig opnormering af en eksisterende AC-stilling, eventuelt til chefniveau”.